

Η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή αιτιολόγησε ανεπαρκώς το γιατί η μεταβατική ρύθμιση του άρθρου 2 της προσβαλλομένης απόφασης πρέπει να περιοριστεί στις επιχειρήσεις για τις οποίες η εφορία είχε λάβει απόφαση μέχρι τις 11 Ιουλίου 2001.

(¹) EE L 180, σ. 52.

Προσφυγή-αγωγή του Andreas Mausolf κατά της Ευρωπόλ, που ασκήθηκε στις 16 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-355/03)

(2004/C 21/76)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Ο Andreas Mausolf, κάτοικος Leiden (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο F. Baltussen και τη δικηγόρο P. de Casparis, άσκησε στις 16 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Ευρωπόλ.

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να ακυρώσει τη σιωπηρή απόρριψη από την Ευρωπόλ της διοικητικής ενστάσεως που ο προσφεύγων υπέβαλε κατά της αποφάσεως της 2ας Ιανουαρίου 2003 και συγχρόνως να ακυρώσει την απόφαση της 2ας Ιανουαρίου 2003·
- 2) να υποχρεώσει την Ευρωπόλ να καταβάλει στον προσφεύγοντα αποζημίωση, περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων βάλλει κατά της αποφάσεως να μην του αναγνωριστεί δικαίωμα να λαμβάνει επί πλέον μισθό από την 1η Ιουλίου 2002.

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη και ως εκ τούτου αντίκειται στη γενική αρχή της αιτιολογίας των αποφάσεων.

Αγωγή της MEDICI GRIMM KG κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 31 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-364/03)

(2004/C 21/77)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η MEDICI GRIMM KG, με έδρα στο Rodgau Hainhausen, Γερμανία, εκπροσωπούμενη από τον Dr. Robert MacLean, Solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 31 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει ότι το Συμβούλιο Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ευθύνεται, βάσει του άρθρου 288 της Συνθήκης ΕΚ, για την πρόκληση ζημίας εις βάρος της ενάγουσας και να υποχρεώσει το Συμβούλιο να καταβάλει στην ενάγουσα αποζημίωση 89 286 Ευρώ για τόκους και 81 079 Ευρώ για δαπάνες νομικής υποστηρίξεως στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας ή κάθε άλλο ποσό που το Πρωτοδικείο κρίνει εύλογο.
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ενάγουσα είναι εταιρία που δραστηριοποιείται στην εμπορία δερμάτινων σακιδίων χειρός. Στο πλαίσιο της δραστηριότητάς της εισήγαγε σακίδια χειρός κατασκευασμένα από μία εταιρία με έδρα στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας. Με τον κανονισμό 1567/97 (¹) του Συμβουλίου (ΕΚ) επεβλήθη δασμός αντιντάμπινγκ επί των εισαγομένων από την χώρα αυτή δερμάτινων σακιδίων χειρός. Ο εν λόγω κανονισμός τροποποιήθηκε εν συνεχεία με τον κανονισμό 2380/98 του Συμβουλίου (ΕΚ) της 3ης Νοεμβρίου 1998 (²), δυνάμει του οποίου επιβαλλόταν ειδικός μηδενικός δασμός αντιντάμπινγκ επί των σακιδίων χειρός που εισήγαγε η ενάγουσα.

Ωστόσο, η διάταξη αυτή δεν είχε αναδρομική ισχύ, με αποτέλεσμα να μην επιστραφούν στην ενάγουσα οι δασμοί που είχε έως τότε καταβάλει.